

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Dannefø og Hittegods

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 81. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1819_342_2-txt-shoot-idm394/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

allerbedst at blive hjemme, beholde Stædighed og vinde Tid til at læse. Professorene derimod, forudsat, at de ere Mænd i deres Fag, de skulde reise, saa vil vi Mindre at læse, og Mere at vide! Man indseer godt, at det nu er ufornødent og unyttigt, at lade Handværks- Svende reise, og derimod gavnligt, at dygtige Mestere see sig om, men Anvendelsen, der er saa let og sikker, synes man at glemme.

Professoree altsaa, det vil naturligviis sige: Videnskabsmænd, der alt have viist, at de baade have Hoved, og ere temmelig fortkoelige med deres egen Bog-Opde, de skulde reise, deels for, efter en vis Plan, noie at undersøge de haandfrevne Samlinger, og bringe Afskrifter hjem af hvad de fandt vigtigt og kunde overkomme, og deels, hvad der endnu mere gjøres behov, for at undersøge Folkene og deres Tunsgemaal.

Vigtigt er det, saare vigtigt, at saae at vide, og saae brogt for Dagens Lys, hvad Bisthorikerne skule, saa vi dog nogenlunde kan opgjøre vor skriftlige Status honorum, men endnu langt vigtigere er det, at vi saae at vide, hvad Folkene og deres Tunge maalt r o b e, thi det er af dem, vi skal lære at forstaae Skrifterne.

4 B.

(6)

O hvilket Mørke hersker ikke endnu i denne Henseende! hvor tit nobes vi ikke til at samle i Blinde, eller givte os frem, hvor vi kunde og burde gaae sikkert, med Lys i begge Hænder. Hvad Nytte har dog egentlig Vidensabeligheden af de korte, hinanden tit modsigende Beretninger om de saare vigtige Ting: Europas ældre Indbyggere, og Folke-Vandringen, for ikke at tale om den Mængde Bøger, hvori man har kæblede om, hvad man paa ingen af Siderne vidste! Hvilken Mængde Dplysninger, som nu ere tabte, har man ikke, under det foragtige Navn, forsaemt at indhente, og hvormange lade sig ikke endnu indhente eller forsømme! Troer man kan see, at Sporene af et Folkesæd ere nemmere at udflette end af en Pen, ved at gjore sig Umage, kan læse hvad der er overkræbet og overstrevet paa Pergament, men ikke hvad der ligger saaledes tilhyldet i et levende, talende Folk! Nu, vel bekomme med den Kulsvier-Troel jeg holder ikke af at troe blindt, hvad Gud har givet og Mine til at eftersee, og Forsand til at efterspore. Antager man det for et Evangelium, at s. Er. Gotheerne blev slagtede til sidste Mand, og at Longobarderne udbode, da maa jeg smile over den strenge historiske Critik, der kun fordræde Syn for Sagn, hvor det var umueligt, men satte glatvæt sit Stempel paa de største Urimeligh-

